

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Io. Freinshemii Commentarii in libros s̄uperstites Q. Curtii
Rvfi**

**Freinsheim, Johann
Curtius Rufus, Quintus**

[Argentorati], [circa 1639 oder später?]

Cap. 10

urn:nbn:de:bsz:31-103771

Comm. in Curtium. lib. 7. c. 9. n. 22. & c. 10. n. 1. 2. 4. 6. 7. 9. 10. m.

erat. unde fortassis haud ineptus prodeat sensus: par non erat Hephaestioni, quod esset lepore haud sanc virili. Hephaestioni pulchra quidem species erat: sed tamen viriliter decora. Excipio non item.

7, 9, 22. *INTERFICI PVBERES*) Occisorum ingens fuit numerus, ut ex lemmate Diodori in alteram partem lib. 17. constat. Ως Ἀλέξανδρος διστάτε τὸς Σογδιανὲς κυπεπόλεμος, καὶ κυπεφαῖν ὡντὸν πόλεμον πόλεμον μετέδων. *Vt Alexander Sogdianas perduelles armis subegerit, & plures quam 120000. interficerit.* Id enim caput ex historia Diodorea perit. Vide & Arrianum 4, 1.

7, 10, 1. *OCTINGE NTIA*) Sic omnino rescribendum, pro octoginta recte vidit Glareanus, cui sauer etiam Arrianus 4, 1, 32. qui Alexandrum ex eo loco, quo mouit à Tanai inquam, ad Maracanda, non octoginta, sed mille quingenta stadia intra triduum per Sogdianam consecisse scribit. Raderus. Sic legendum primo statim intuitu cognoueram, etiam ex istis verbis *vastae solitudines*, Plin. 6, 16. circum ea loca agnoscit *harenosas solitudines* per CXX. M. passuum.

7, 10, 2. *VOCANT INCOLAE*) Casaubonus in lib. II. Strabon. pag. 357. affirmit Strabonem & Curtium dissentire in auctoribus huius nominis Polymetiti: à Strabone enim Macedonibus adscribi nominis impositionem, à Curtio incolis: quod verum est; sed verum non est illos dissentire: Curtius enim non respexit tempus quod Alexandrum præcessit, sed secutum est. Incertum est enim, quō nomine vocatus prius fuerit, prolece à Græcis Polymetus appellatus: quis enim non videt vocem esse Græcam, non barbaram? ab incolis ergo ætatem Alexandri secutis, qui plerique fuere Græci (sex enim oppida Alexander non procul ea regione condidit, infra 7, 10, 15. Græcis potissimum habitata) & nomen à Macedonibus fluvio inditum accepunt, & in posteros propagarunt. Raderus.

TORRENS) Sic retinui-cum pluribus, cum nihilo deterius sic legatur, quam ut est in aliis. fertur. Torrentem eum. immo aliquanto propius ad veram lectio-nem: que, ni fallor, haec est: fertur torrens; cum ripe &c. ea particula creberit sic vtitur, hoc ipso cap. n. 14. *Ne exsistebat humor, cum in ipso &c.*

7, 10, 4. *TRIGINTA NOBILISSIMI*) Hoc absque dubio prodidit etiam Diodorus lib. 17. vt ex argumento eius libri coniicio. nam ipsa narratio intercidit.

7, 10, 6. *A TANTO REGE*) Virg. Aen. 10, 829.

*Hoc tamen infelix miseram solabere mortem,
Aeneæ magni dextra cadis.*

Ad quem locum multa Pontanus noster, qui hanc ipsam ex Curtio historiam adducit; & plura Ludouicus de la Cerda ex diuersis scriptoribus Græcis & Latinis, quo sture videbis. Raderus. adde supra ad 3, 5, 5. Simile de Turcis narrat apud Sansouin. de Turc. fol. 124. b. Spanduginius.

7, 10, 7. *TVM REX*) Omisi cum aliquot editionibus, quæ in aliis hic sequebantur, haec verba; admirans magnitudinem animi. quod tantum est odiosa repetitio ex num. 5.

7, 10, 9. *QVANDOQUE*) Forte quandocumque. Sebius.

7, 10, 10. *PEUCOLAÖ*) Ab hoc duce, regio postea nomen accepit, dicitur. Et quæ est Peucolaotis, ut est apud Arrianum lib. 4. Raderus. Hinc ergo intelligas alium suissæ Peucolaum, qui supra 6, 7, 15. inter coniuratos minatur.

7, 10, 11. *MENIDAS*) Menida apud Artian. 4, 2, 1. nulla hic mentio, sed cuiusdam Melannida, seu Melanida. Menidam Curtius supra sepe laudat. Raderus.

Fff

7, 10, 12.

lib.7.c.10.n.12.13.14.15.16. & c.11.n.1. Comment. in Curtium.

7,10,12. *ALEXANDER*) Cognominis hic Alexandro regi fortasse ille fuit, de quo Curtius 8, II, 10. *Duces his dati sunt Charsis & Alexander, quem rex nominis, quod sibi cum eo communis esset, admonuit.* Sequitur mox de generosa eiusdem morte, quam codem loco leges. Raderus.

7,10,13. *CONSTITUTIONIS AVCTORIBVS*) Defectionis principibus, Arsace, Barzane, & aliis. Arrianus 4,2,1. Inter ea venerunt Phrataphernes Parthorum Satrapa, & Stasanor ad Areos missus, ut Arsacem comprehendenderent, quem quidem vincitum adduxerunt, & Barzanem, quem Bessus Parthi Satrapam dederat, & nonnullos alios, qui tum temporis via eum Besso defecerant. Raderus. Ego viceror ne fallatur Raderus, nam Curtio ut puto, de Sogdiana defectione sermo est: iterum enim atque etiam tertio defecserunt, ut ex lemmatis Diodoreis promptum est cognoscere. Arrianus autem agit de seditione, auctore Satibarzane in Areis concitata. Deinde nihil hic Arrianus de necesse illorum, quam expresse tradit Curtius, nec enim necesse est, ut statim interfectos credamus, quos audimus captos. Sic enim hunc ipsum Alexandrum euasit Sandrocottus, postea ad amplissimum imperium proiectus. Iustin. 15,4,13. quem nefcio quis auctor, Strabo ni fallor, prodit deinde quoties meminisset Alexandri toto corpore inhorrescere solitum.

OXVM) Magnopere falluntur apud Alciat. parerg. iuris 12, 4. Grammatici, qui flumen hoc Mesopotamiae faciunt, & interpretantur de eo vexatum Virgilii versum eclog. 1, 67.

Pars Scytiām, & rapidum Cretę venānam Oaxem.

7,10,14. *CONSPPECTVS EST PON(S)*) Plutarchus in vita cap. 107. scribit eum fontem fuisse pinguis liquoris, non gustu quicquam ab oleo differentis. Strabo autem lib. II. refert Macedones qui in exercitu Alexandri erant, prope Ochum effodientes, olei fontem inuenisse. Nam verisimile est, inquit, ut mira quedam & aluminosa, & sulphurea & bituminosa terram perfluent, ita quoque pinguis illuminantur: raritas autem efficit admirativum. Idem Athenaeus 2, 2. Apud alios, inquit, sunt fontes, qui pingue nescio quid habent, velut qui in Asia, de quo Alexander scripsit, se olei fontem inuenisse. Tiraquel. ad Alexand. Neapol. 1, 12. Eustathius ad Dionysium, ver. 747. ex Arriano 4, 3, 6. geminos fontes prosluissile tradit, aquæ & olei. Proinde si verus Stabo, & alii, fallitur Thomas Bzouius, qui ante Christum natum, nullum oleo fontem fluxisse existimat. tom. 2. cap. 16. Raderus.

7,10,15. *MARGINA(M)*) Pro Antiochia Margiana habeo, in Margiana regione, & Margiana resiliuo. Ortelius. Ego quidem Margiana leg. puto. sicque expressisse video Sabellium in hac historia: sed non sat scio, an recte pro Antiochia habeatur. Curtius enim de hac Margiana loquitur, quasi tum urbs fuerit: at Antiochia postea extructa est, orturnque suum Alexandro debet, si recte capio Plin. 6, 16. Eam igitur Margianam puto tum fuisse caput regionis, ipsique cognominem. ita supra urbem Hyrcanianam habuiimus ad 6, 5, 22. Notabile autem est, quod lib. II. tradit Strabo Antiochium totum eum tractum inclusisse muro stadiorum 1500.

SEX OPPIDIS) Strabo lib. II. testatur octo urbes in Bactriana & Sogdiana ab Alexandro conditas. Iustinius 12, 5, 13. In Bactrianiis quoque Sogdianiisque duodecim urbes condidit, distribuit his, quoquecumque in exercitu seductis habebat. Raderus. Has etiam intelligere videtur *Alian.* hist. anim. 16, 3. Deduxit eas colonias Hephaestion. Arrian. 4, 3, 8.

7,10,16. *ORIGINIS OBLITA*) Gruteri discurs. in Tacit. cap. 45.

7,11,1. *ARIMAZES*) Strabo lib. II. Ferunt etiam petras eum adhuc aliis, arque munieras, proditione interueniente, cepisse: qualis fuit Sismithra in Bactriana,